

lelküket és szellemüket. Minden embernek megmutatja az Isteni Világegyetem szerkezetének igazságait.

Már érik az az állapot, amikor az emberiség ugyanazon időben két világban lehet egyszerre jelen. Lehetősége lesz használni úgy a technokrata, a mesterséges világ vívmányait, miként az Isteni eredeti forrásokét is. Összehasonlítva a két világot, nem csak hallomásból kapott információk alapján, hanem saját személyes tapasztalatok alapján, saját benső hozzáállásukból kiindulva, az emberek maguk dönthetnek és választhatnak, vagy létrehozhatnak egy új világot. Megalkothatják saját gyönyörű Isteni jövődjüket.

Anasztázia nem csupán az Isteni táplálkozás jelentőségét mutatta meg az embereknek, de azt is, hogyan lehet azt elérni. Az ő „Családi Birtokai”...

Csak képzeld el, Vlagyimir, reggel van! Hajnalban ébredt a birtok tulajdonosa és kilépett házából családi birtoka kertjébe, amelyben több mint háromszáz különböző, számára fontos növény nőtt.

Szokásává vált, hogy minden reggel körbejárja az általa bírt térséget.

Ment az ösvényen, és szemét gyönyörködtette a növények, a fák és a virágok élő sokasága. Folyamatosan, változatlanul örvendeztette, kellemes és pozitív érzéseket ajándékozott neki.

Semmi sem tudott nagyobb emocionális töltést, több energiát adni, mint családjának, nemzetségének élő tere.

Sok-sok korszak tűnt már tova. Az emberiség figyelmét minden korszakban számtalan érték kötötte le.

Az ember örvendezett a nagyobb háznak, az új ruhának, egy új autónak, vagy valamilyen másféle tárgynak. Örült a pénznek és saját társadalmi pozíciójának. De mindezek az örömök feltételesek és mulandóak. Megelégedettséget és örömet csak a kezdetben hoznak, rövid idő múltán elszür-

külnek, kezdenek gondot okozni, sőt, olykor még bosszúságot is.

A ház, mely minden percben öregszik és máladozik, felújítást igényel. A gépkocsi szintén javításra szorul. A ruha is elhasználódik.

Az ember ösztönösen mindig is érezte igaz szépségét, tökéletességét annak, ami örök, ezért még a királynak is, ki fényűzésben élt, palotákat birtokolt, mindig szüksége volt kertre. Ez olyan igazság, amely az ember Földön való életének évmilliói alatt rendíthetetlenül fönmaradt.

Igazi élvezeteket és megelégedettséget az ember csak saját „családi terében” tud nyerni.

Családi birtokán sétálgatott reggelente az ember és örült neki, üdvözölte őt e térség minden egyes növénykéje.

Az ő kertje nem ment tönkre, hanem virágzott, növekedett az örömteli élet minden egyes perce által.

Értette, tudta, hogy az általa létrehozott program, az általa kiválasztott és saját kezével kiültetett fák, bokrok, gyümölcsstermő növények nem pusztulnak el, hanem élni fognak örökké. Örökké tudnak majd élni, ha ő, az ember, nem gondol mást.

Családi birtokán sétálgatott reggelente az ember, magába szívta levegőjét és minden lélegzetvétellel parányi, láthatatlan részecskék - a növények virágpóra hatolt belé. Tele volt velük a levegő, a virágok pora élt, testébe hatolt, maradéktalanul felszívódott benne, éltette mindennel, mi számára nélkülözhetetlen volt. Nem csupán az ember testét éltette a családi birtok levegője. Szellemét táplálta étterrel és gyorsította gondolatát.

Családi birtokán sétálgatott reggelente az ember, hirtelen megállt, a málnabokorról letépett három málnaszemet és megette. Miért állt meg éppen e málnabokor mellett? Miért éppen három málnaszemet tépett le? Milyen okos könyvben olvasta, hogy éppen ma reggel kell feltétlenül három szem málnát elfogyasztania?

S a málnára ténylegesen is szüksége volt. Szüksége, még hozzá éppen azon a napon, abban a percben és éppen abban a mennyiségben.

Majd tett még néhány lépést, lehajlott és megszagolt egy virágot. Miért tette? Ki súgta meg neki, hogy éppen annak a virágnak az illatát-éterét kell magába szippantania?

Majd ment tovább és levett egy...

Családi birtokán sétálgatott reggelente az ember. Mosolygott, gondolkodott magában és ugyanakkor jóllakott birtoka terméseivel, nem gondolt rájuk, csak érezte őket. **Az ember úgy táplálkozott, ahogy lélegzett.**

Hát hol van az, aki ilyen hihetetlen pontossággal határozta meg számára táplálkozását? Hová írt fel külön-külön minden információt minden egyes a Földre születendő ember számára?

S ez az információ, hidd el nekem, Vlagyimir, és értsd meg, mindez az információ jelen van minden egyes Földre születő emberben. Nézd!

Minden egyes emberben van egy bizonyos mechanizmus, másféle szót képtelen vagyok találni. Tehát, minden egyes emberben van egy bizonyos mechanizmus, mely képes kiváltani az éhség érzetét, amely azt hivatott jelenteni, hogy a testnek vagy a szellemnek a világegyetemben fellelhető szubsztanciák közül szüksége van valamire. Nem fogunk arról beszélni, hogy mire pontosan, milyen kölcsönös összetételben, milyen mennyiségben - hiszen ezt senki sem képes ésszel meghatározni. S csupán egyetlenegy tud erről, ez az egyetlenegy választja ki a sokrétűség közül e három szem málnát - a te saját szervezeted.

Ahhoz azonban, hogy helyesen tudjon választani, a szervezetednek tudnia kell róluk minden információt. S ilyen információval csupán a te saját családi birtokod tud szolgálni.

Képzeld csak el, belépsz a boltba, ahol a pultokon rengeteg mindenféle termék van kirakva. Almát szeretnél.

Temérdek fajta almát látsz. Melyiket választod közülük? Itt az egyértelmű választás lehetetlen! Hiszen a te szervezetednek, mely a pontos választást el tudná végezni, nincs információja a pulton elhelyezett almákról. Nem ízlelte meg őket. Nem ismeri az ízüket és az összetevők kölcsönös viszonyát. Azt sem tudni, mikor lettek leszedve és bizony ez is nagyon fontos.

Végeredményben az almák, amelyeket beszerzel, lehet, hogy hasznosnak mutatkoznak, de nem lesz olyan hasznuk, mint amilyen lehetne, ha a szervezeted pontosan tudna minden információt arról a termékről, amelyet szervezetedre kényszerítesz, hogy megeméssze.

Sőt, az is lehet, hogy a termék, amelyet szervezetednek el kellett fogadnia, ráadásul még káros is lehet. Következésképpen megjelenik a betegség. Hasonló valami a családi birtokon lehetetlen. Hiszen ott pontosan tudod, hogy a kertben növe almafákon, melyiken terem savanyúbb vagy édesebb alma, mikor lesznek számodra felkészültek. Szervezeted megkap minden információt a családi birtokod minden egyes terméséről.

Szervezeted már akkor megkapott rólok minden információt, amikor még édesanyád ölében voltál. Majd később is, amikor melléből tejét szoptad. Hiszen ő is ugyanolyan gyümölcsöket, termést fogyasztott és élvezte ízüket. Még tejének minőségét is éppen ezek határozták meg.

Mára már felnőtt ember vagy...

Családi birtokán sétálgatott reggelente az ember, ízlelgette annak termését és gyümölcsseit, mindazt, mi édesanyja tejét alakította.

Van nálatok egy olyan felfogás, mely azt tartja, hogy hasznos friss termékeket fogyasztani. De mi is a friss termék?

Nem fagyasztott, nem szárított, sem üvegekben vagy hordókban tárolt a friss, ahogy azt gondoltad, hanem az

a friss, ami éppen természetes állapotában van. Kifejlesztettek temérdek hibridfajtát, olyanokat, amelyek több napon át képesek fönntartani a frissesség látszatát. Hidd el, éppen frissességük látszata miatt károsak.

S most, tessék, leellenőrizheted mindazt, amit mondtam.

Majdnem minden termést csupán néhány percig lehet frissnek tekinteni. A cseresznyét, meggyet, az almát nem tovább, mint egy óráig. De még így is, minden percben változnak, mássá lesznek.

Tessék, végy le egy szem meggyet a fáról, tedd el csak egyetlen éjszakára, majd vidd azt vissza a fához, ott edd meg, majd rögtön végy le gallyáról egy másik szemet s ízleld meg azt is! A különbséget megérezed, még csukott szemmel is. Még akkor is érezni fogod, melyik meggy a frissebb és ízletesebb.

A málnát már egyetlen óra után is meg tudod különböztetni. Van, amit másnap. Fogod látni s megérted: akinek nincs saját családi birtoka, bármilyen gazdag is volna, képtelen friss táplálékot fogyasztani. Ennek következtében nem is tud gyorsan gondolkodni.

A bölcsek már ősi értekezéseikben igyekeztek kifejtetni saját elképzeléseiket arról, hogy az év melyik időszakában, milyen termék fogyasztása kedvező az ember számára. S ez is nagyon fontos. Közben azonban a temérdek értekezés között csak egyetlen olyan akad, mely megcáfolhatatlan. Ez pedig az, amelyet Isten állított össze külön-külön minden egyes ember számára.

Csak figyeld meg te magad, mennyire fokozatosan érnek be a növények termései: kezdik a koraérésű növények kora tavasszal. Majd másmilyenek következnek a nyár beálltával, később egészen a végéig, s ősre ismét másmilyenekre kerül sor.

Ugyan miért kellene róla írni, amikor elénk van helyezve, hogy mit és mikor kell fogyasztanunk. Nem hónapokra

és évszakokra bontva. Minden percben súgja nekünk a természet. Csak gondold bele, Vlasyimir, és értsd meg! Teremtőnk mintha kezében kanállal állna készenlétben, hogy tápláljon bárkit, bármelyik embert.

Csak gondold bele, milyen tökéletes és pontos az O programja!

Van az évnek egy szaka, amikor a termés beérett. Akkorra a bolygók is egyúttal egy bizonyos állásba jutottak. S ez az idő a legáldásosabb arra, hogy az ember magába fogadja e termést.

S éppen e megfelelő percben, melyet Isten határozott meg, vette magához az ember a termést, ahogy azt a szervezete hirtelen megkívánta. S közben elemzéseket semmilyen nem végzett. Nem terhelte magát azzal, hogy fontolgassa-latolgassa, mit, mikor fogyasszon. Egyszerűen megette, mit éppen megkívánt. De közben gondolatát az Istennel együttesen végzett teremtés foglalta le.

Gondolata sebesen szárnyalt, s foglalkozni azzal, mit az Atya már átgondolt, ő már nem foglalkozott, hiszen még nagyobb, még hatalmasabbat akart teremteni, hogy új teremtésében mindenki, ki szemléli, örömet lelje.

S ujjongott az Atya: „Teremt-O - az én fiam!”, s teremt-ményeivel Gyermekét táplálta.